

<https://doi.org/10.18523/3041-1718.2025.2.s.92-101>
УДК 327:321

Павло Петров

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
<https://orcid.org/0000-0001-9124-1763>

Іван Головко

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
<https://orcid.org/0000-0003-2907-3046>

Іван Котов

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
<https://orcid.org/0009-0007-0027-5740>

МОДЕЛЮВАННЯ ЦИФРОВОЇ ПАРАДИПЛОМАТІЇ В ГЛОБАЛЬНОМУ ПРОСТОРІ. СТРАТЕГІЯ НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЗАГРОЗ

У статті досліджено феномен цифрової парадипломатії як інноваційного інструменту протидії інформаційним загрозам у глобальному просторі. Актуальність теми зумовлена посиленням ролі дезінформаційних кампаній у міжнародній політиці, що здійснюються як державними, так і недержавними акторами для підриву демократичних інститутів, руйнування репутації держав і дестабілізації локальних спільнот. Метою дослідження є визначення ролі цифрової парадипломатії в трансформації сучасної міжнародної комунікації та формування алгоритмічного підходу до її застосування для протидії глобальним викликам дезінформації, зокрема в діяльності субнаціональних акторів. У статті розглянуто трансформацію дипломатичних практик у контексті цифрової епохи, а також теоретичні засади парадипломатії та її еволюцію від допоміжного до стратегічно значущого елемента міжнародної комунікації. Проаналізовано, як субнаціональні утворення використовують цифрові платформи для формування наративів, взаємодії з міжнародними аудиторіями, спростування дезінформації та мобілізації підтримки. Запропоновано алгоритм цифрової парадипломатії, що має п'ять ключових етапів. Наведено приклади реалізації цифрових стратегій у таких країнах, як Естонія, Литва, Україна, США та Канада, що демонструють успішну практику інтеграції місцевих ініціатив у загальнонаціональні та міжнародні системи цифрової безпеки. Окрему увагу приділено потенціалу співпраці муніципалітетів із діаспорами, неурядовими організаціями та технокомпаніями для посилення міжнародного резонансу їхніх меседжів. Наголошено на важливості цифрової грамотності, етичного контенту та інституційної взаємодії як базових умов ефективної цифрової парадипломатії. У висновках обґрунтовано, що цифрова парадипломатія — це не лише інструмент

кризового реагування, а й механізм стратегічної комунікації, здатний зміцнити демократичну стійкість, репутаційну суб'єктність та інформаційну автономію регіонів у цифрову добу. Перспективи подальших досліджень полягають у кількісному вимірюванні ефективності таких стратегій, розробленні адаптивних інструментів реагування на локальному рівні, а також поглибленні міждисциплінарного аналізу взаємодії парадипломатії, інформаційної безпеки та цифрових комунікацій.

Ключові слова: цифровізація, цифрова парадипломатія, інформаційні загрози, дезінформація, муніципальна дипломатія, цифрова комунікація, субнаціональні актори.

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобальної цифровізації одним із головних викликів для міжнародної стабільності є інституціалізована дезінформація та цифрова пропаганда як інструмент зовнішньополітичного впливу. Традиційні моделі дипломатії виявляються недостатньо ефективними в боротьбі з гнучкими, багаторівневими інформаційними кампаніями як державних, так і недержавних суб'єктів. На цьому тлі актуалізується проблема залучення субнаціональних акторів: міст, регіонів, автономій — до формування багаторівневої цифрової дипломатії, здатної швидко адаптуватися, локально реагувати та вибудовувати нові канали зовнішньої комунікації.

Водночас у науковому полі недостатньо розроблені моделі системного застосування цифрової парадипломатії як механізму нейтралізації інформаційних загроз. Немає усталеного теоретичного апарату, що поєднує підходи політичної науки, інформаційної безпеки, теорії комунікації та місцевого врядування для побудови алгоритмів дій на субнаціональному рівні. Ця прогалина перешкоджає створенню ефективних політик публічного захисту, а також інтеграції локального рівня в систему національної та міжнародної цифрової стійкості. Отже, наукова проблема полягає в необхідності розроблення інтегрованої концептуальної моделі цифрової парадипломатії, здатної стати відповіддю на деструктивні інформаційні впливи в глобальному просторі, з урахуванням специфіки дій субнаціональних акторів.

Ця проблема безпосередньо пов'язана з головними завданнями сучасної науки про міжнародні відносини, серед яких: адаптація дипломатичних механізмів до цифрового середовища, розроблення нових інструментів інформаційної безпеки, модернізація концепцій м'якої сили та побудова багаторівневої публічної дипломатії. У прикладному вимірі вона відповідає на запит суспільства щодо інструментів захисту від дезінформації, підвищення цифрової грамотності, стійкості місцевого самоврядування до зовнішніх впливів і формування довіри до публічних інституцій у цифрову добу.

Розв'язання цієї проблеми має потенціал суттєво посилити політичну суб'єктність міст і регіонів, забезпечити ефективне протистояння зовнішнім маніпуляціям, а також сприяти консолідації демократичних цінностей в умовах нової інформаційної геополітики.

Метою статті є визначення ролі цифрової парадипломатії в трансформації сучасної міжнародної комунікації та формування алгоритмічного підходу до її застосування для протидії глобальним викликам дезінформації, зокрема в діяльності субнаціональних акторів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Здійснено ґрунтовний огляд сучасного стану наукової розробки тематики цифрової парадипломатії, особливо в контексті інформаційних загроз у глобальному просторі. Основою дослідження є праці у сфері цифрової дипломатії (Bjola & Ramment, 2016; Manog, 2019), інформаційної безпеки (Bradshaw & Howard, 2019; Kalathil et al., 2020), політики субнаціональних акторів (Cornago, 2010; Lecours, 2002) і трансформації дипломатичних практик у цифрову епоху (McNulty & Guerra, 2022; Sevin, 2021). Суттєвий внесок у вивчення інформаційних загроз зробила, зокрема, праця Wardle & Derakhshan (2017), що окреслила природу когнітивних операцій та роль алгоритмічного підсилення дезінформації в соціальних медіа. У контексті протидії таким впливам проаналізовано практичні кейси з Естонії, Литви, України, США та Канади, що підтверджують ефективність цифрової парадипломатії на регіональному рівні (E-Estonia, 2023; City of Toronto, 2023; UCMC, 2023). Окрему увагу приділено

дослідженням, які акцентують на концептуальному переході від вертикальної державної дипломатії до горизонтальних комунікацій субнаціональних утворень (McConnell & Dittmer, 2018; UN-Habitat, 2020).

Виклад основного матеріалу дослідження. Поняття парадипломатії, що охоплює міжнародну активність субнаціональних акторів: регіонів, міст, автономій, — утвердилось у політичній науці як відповідь на зростання глобальної міжрегіональної взаємодії. Субнаціональні уряди все активніше формують власні зовнішньополітичні стратегії, які виходять за межі класичної дипломатії держав, прагнучи до участі у вирішенні глобальних проблем, як-от екологія, права людини, культурна співпраця та інформаційна безпека¹.

Значну роль у цьому відіграє цифрова трансформація дипломатичних практик. Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій дав змогу містам і регіонам отримати власні голоси на міжнародній арені, оминаючи традиційні дипломатичні канали. Цифрова парадипломатія дає змогу субнаціональним акторам формувати міжнародний імідж, мобілізувати закордонні громади, реагувати на кризові інформаційні події та долучатися до глобальних дебатів у реальному часі².

У зовнішньополітичному контексті цифрову комунікацію розглядають як новий ресурс геополітичного впливу. В епоху соціальних мереж і цифрових медіа стратегічна комунікація стає не просто засобом донесення позиції, а повноцінним інструментом формування глобального порядку денного. Субнаціональні актори, зокрема міста, дедалі частіше ініціюють власні кампанії протидії дезінформації, беруть участь у цифрових міжнародних партнерствах і застосовують наративну дипломатію для формування альтернативних джерел впливу в глобальному інформаційному просторі³.

У цьому контексті парадипломатія перестає бути лише «доповненням» до зовнішньої політики держав. Вона трансформується у важливий компонент багаторівневої дипломатії, де цифрові платформи відкривають нові можливості для участі суб'єктів, які традиційно були відсторонені від міжнародного впливу. Таке зміщення балансу дає змогу розглядати цифрову парадипломатію як потенційний механізм боротьби з інформаційною агресією та пропагандою — шляхом створення легітимних, локально вкорінених джерел міжнародної комунікації⁴.

У цифрову епоху інформаційні загрози стали одним із головних інструментів геополітичного впливу. Пропаганду, дезінформацію та когнітивні операції в онлайн-середовищі активно використовують як державні, так і недержавні актори для досягнення зовнішньополітичних цілей. Їхня мета — не просто маніпулювання фактами, а стратегічне формування альтернативної реальності, у якій руйнується довіра до інституцій, медіа та експертного знання⁵.

На відміну від традиційної пропаганди XX століття сучасна дезінформація є динамічною, адаптивною та масштабованою. Цифрове середовище дозволяє цілеспрямовано поширювати контент, використовуючи соціальні мережі, автоматизовані боти, фейкові акаунти та алгоритми, що підсилюють поляризацію⁶. Традиційні канали впливу: телебачення, преса, дипломатичні заяви — втрачають монополію на формування міжнародного порядку денного, поступаючись платформам на кшталт X (Twitter), TikTok тощо. Класичним прикладом є діяльність «фабрик тролів» у Росії,

¹ Andre Lecours, "New Institutionalism and the Study of Regions: Revisiting Prospects for Paradiplomacy," *Regional & Federal Studies* 12, no. 1 (2002): 20–40, <https://doi.org/10.1080/714004723>.

² Ilan Manor, *The Digitalization of Public Diplomacy* (Palgrave Macmillan, 2019), <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-04789-4>.

³ Noe Cornago, "On the Normalization of Sub-State Diplomacy," *The Hague Journal of Diplomacy* 5, no. 1 (2010): 11–36, <https://doi.org/10.1163/187119110X12574285897128>.

⁴ Shannon McNulty and Sofia Guerra, "City Diplomacy in the Digital Age," Carnegie Endowment for International Peace, 2022, <https://carnegieendowment.org/2022/04/12/city-diplomacy-in-digital-age-pub-86814>.

⁵ Claire Wardle and Hossein Derakhshan, *Information Disorder: Toward an Interdisciplinary Framework for Research and Policy Making* (Council of Europe, 2017), <https://rm.coe.int/information-disorder-toward-an-interdisciplinary-framework-for-research/168076277c>.

⁶ Samantha Bradshaw and Philip N. Howard, *The Global Disinformation Order: 2019 Global Inventory of Organised Social Media Manipulation* (Oxford Internet Institute, 2019), <https://demtech.oii.ox.ac.uk/wp-content/uploads/sites/93/2019/09/CyberTroop-Report19.pdf>.

які цілеспрямовано втручалися у вибори в США та країнах ЄС, створюючи фейкові сторінки, поширюючи емоційно забарвлену дезінформацію та наративи, спрямовані на розкол суспільства. У Китаї цифрові кампанії узгоджуються з офіційною зовнішньою політикою та просувають образ Китаю як стабільної, ефективної альтернативи західним демократіям⁷. Водночас недержавні актори, зокрема релігійні радикальні групи чи приватні інформаційні війська, також активно використовують соціальні платформи для пропагування своїх ідеологій або дискредитації конкурентів.

Інформаційні загрози в цифрову епоху не лише розмивають межі між правдою і вигадкою, а й перетворюються на елемент міжнародної конкуренції, що потребує інноваційних стратегій цифрової протидії з боку держав і субнаціональних акторів.

Цифрова парадипломатія має унікальний потенціал у боротьбі з інформаційними загрозами, особливо з огляду на її оперативність, локалізованість і здатність адаптуватися до конкретних комунікативних контекстів. Порівняно з центральними дипломатичними структурами регіони та муніципалітети можуть швидше реагувати на інформаційні атаки, зокрема в соціальних мережах, і безпосередньо комунікувати з місцевими та міжнародними аудиторіями⁸. Гнучкість цифрової парадипломатії дає змогу не лише поширювати власні меседжі, а й активно брати участь у формуванні глобального дискурсу, уникаючи бюрократичних бар'єрів традиційної дипломатії⁹.

Практичні приклади підтверджують ефективність цифрових ініціатив регіонів у протидії дезінформації. Наприклад, місто Таллінн активно використовує соціальні мережі для публічного спростування фейкових повідомлень про естонську зовнішню політику, зокрема з боку прокремлівських джерел¹⁰. У США муніципалітети Лос-Анджелеса та Нью-Йорка створювали власні кризові цифрові комунікаційні платформи під час виборів 2020 року, щоб оперативно реагувати на хвилі дезінформації¹¹.

Ще однією сильною стороною цифрової парадипломатії є її здатність взаємодіяти з міжнародними діаспорами, неурядовими організаціями та громадами іноземців. Через соціальні мережі, блоги, інфографіку та відеоконтент міста можуть мобілізувати підтримку, розвінчувати міфи та зміцнювати міжнародні зв'язки на мікрорівні. Українські міста у співпраці з діаспорськими організаціями запускали цифрові кампанії у відповідь на російську пропаганду після 2022 року, акцентуючи увагу на реальних наслідках воєнної агресії для цивільного населення¹².

Цифрова парадипломатія демонструє не лише стратегічну доцільність у міжнародній комунікації, а й здатність діяти як інструмент демократичного опору дезінформаційним загрозам. Її гнучкість, наближеність до локального контексту та ефективне використання цифрових інструментів роблять її важливою ланкою в багаторівневій архітектурі інформаційної безпеки.

У сучасному глобальному інформаційному середовищі цифрова парадипломатія потребує не лише ситуативної активності, а й чіткої структурної моделі, яка дає змогу ефективно реагувати на інформаційні виклики та формувати зовнішній цифровий імідж регіонів. Така модель має охоплювати п'ять ключових етапів: моніторинг, оцінювання загроз, формування меседжів, цифрову дистрибуцію та оцінювання ефективності¹³. Першим етапом є систематичний моніторинг цифрового середовища: соціальних мереж, новинних ресурсів, відеоплатформ, блогів. Це дає змогу

⁷ Elsa B. Kania, *The Logic of Chinese Information Operations* (The Jamestown Foundation, 2020), <https://jamestown.org/program/the-logic-of-chinese-information-operations/>

⁸ Fiona McConnell and Jason Dittmer, "Liminality and the Diplomacy of the British Overseas Territories: An Assemblage Approach," *Environment and Planning D: Society and Space* 36, no. 3 (2018): 508–528, <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0263775817737318>.

⁹ Corneliu Bjola and Ruben Zaiotti, eds., *Digital Diplomacy and International Organisations: Autonomy, Legitimacy and Contestation* (Routledge, 2020), <https://www.routledge.com/Digital-Diplomacy-and-International-Organisations/Bjola-Zaiotti/p/book/9780367192826>.

¹⁰ E-Estonia, "How Estonia Fights Disinformation," e-Estonia, 2022, <https://e-estonia.com/how-estonia-fights-disinformation>.

¹¹ Jared Cohen, *The Rise of Smart Cities in the Fight Against Disinformation* (Council on Foreign Relations, 2021), <https://www.cfr.org/blog/rise-smart-cities-fight-against-disinformation>.

¹² Ukraine Crisis Media Center (UCMC), "How Ukrainian Cities Build Digital Resilience through Diaspora Campaigns," UCMC, 2023, <https://uacrisis.org/en/diaspora-digital-resilience>.

¹³ Efe Sevin, *Public Diplomacy and the Implementation of Foreign Policy in the Digital Age* (Cham: Springer, 2021), <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-84583-4>.

своєчасно виявляти маніпулятивні повідомлення, фейкові наративи або скоординовані інформаційні атаки. Наступний крок — аналітичне оцінювання рівня загрози, її джерел, охоплення та потенційного впливу на репутацію регіону або муніципалітету. Цей аналіз формує основу для вибору типу реагування та цільової аудиторії. Далі відбувається формування меседжів — створення текстів, відео або графічного контенту, який має бути точним, візуально переконливим, емоційно вмотивованим і адаптованим до каналів поширення. Четвертий етап — цифрова дистрибуція — передбачає активне поширення створених матеріалів через соціальні медіа, платформи краудсорсингу, блоги, офіційні сайти та партнерські міжнародні мережі. Завершує цикл оцінювання ефективності: вимірювання охоплення, взаємодії з контентом, аналіз зміни тону коментарів, реакцій аудиторії та впливу на громадську думку¹⁴.

Ця модель реалізується за допомогою цифрових інструментів, що дають змогу значно посилити комунікаційний потенціал субнаціональних акторів. Такими інструментами є, зокрема, соціальні медіа (X, Facebook, Instagram), які забезпечують масове охоплення і прямий контакт із закордонними аудиторіями; краудсорсингові платформи, що дають змогу залучати місцеві спільноти до генерації контенту або аналітики; верифіковані канали: сайти, офіційні акаунти та партнерські ЗМІ, які забезпечують довіру до повідомлень¹⁵. Ця модель довела свою ефективність у різних країнах. Естонія вже понад десятиліття використовує платформу e-Estonia для цифрової дипломатії, зокрема у сфері безпеки. Її інструменти активно застосовуються не тільки для просування цифрового іміджу, а й для оперативної протидії дезінформації, особливо в періоди інформаційних атак з боку Росії¹⁶. У Литві після подій 2014 року створили локальні центри реагування на дезінформацію, які координуються між муніципалітетами та національними кібербезпековими службами¹⁷. Українські міста (Київ, Львів, Харків та ін.) після початку повномасштабної війни 2022 року впровадили цифрові кампанії англійською мовою в партнерстві з діаспорою, спрямовані на мобілізацію підтримки та спростування російської пропаганди. Вони працювали через канали UCMC, власні соціальні мережі, а також за підтримки іноземних журналістів та експертів¹⁸. У Канаді міста на кшталт Торонто використовують стратегії «цивільного цифрового впливу», базуючись на відкритих даних, інтерактивних платформах та локальних колабораціях з університетами та НУО^{19, 20}.

Модель цифрової парадипломатії — це не лише інструмент антикризової комунікації, а й засіб системного формування міжнародної репутації, посилення демократичної стійкості та цифрової самодостатності субнаціональних акторів у глобальному середовищі.

З огляду на зростання інтенсивності та складності цифрових дезінформаційних кампаній, особливо з боку державних та гібридних акторів, субнаціональні структури потребують чітко сформульованої стратегії реагування. Успішне протистояння інформаційним загрозам потребує алгоритму дій, який може слугувати основою для оперативної та системної реакції. Цей алгоритм має п'ять ключових кроків: виявлення загроз, координація комунікаційної відповіді, створення контенту, використання партнерських каналів дистрибуції та періодичний перегляд ефективності²¹.

¹⁴ Corneliu Bjola and James Pamment, "Digital Containment: Revisiting Containment Strategy in the Digital Age," *Global Affairs* 2, no. 3 (2016): 235–44, <https://doi.org/10.1080/23340460.2016.1239372>.

¹⁵ Shanthi Kalathil, Daniel Kliman, and Susan K. Watson, *Countering China's Information Manipulation* (Center for International Media Assistance, 2020), <https://www.ned.org/wp-content/uploads/2020/10/Countering-China-Information-Manipulation.pdf>.

¹⁶ E-Estonia, "Digital Diplomacy in Practice: Estonia's Experience," e-Estonia, 2023, <https://e-estonia.com/digital-diplomacy-in-practice>.

¹⁷ ELTA, "Lithuania Strengthens Regional Response to Russian Disinformation," ELTA News, 2022, <https://www.elta.lt/news/lithuania-digital-response>.

¹⁸ Ukraine Crisis Media Center (UCMC), "How Ukrainian Cities Build Digital Resilience through Diaspora Campaigns," UCMC, 2023, <https://uacrisis.org/en/diaspora-digital-resilience>.

¹⁹ City of Toronto, "Open Data and Digital Engagement Strategy," City of Toronto Official Website, 2023, <https://www.toronto.ca/city-government/data-research-maps/open-data/open-data-strategy>.

²⁰ Ukrainian World Congress, "Digital Advocacy Campaigns: How the Ukrainian Diaspora Fights Disinformation," UWC News, 2023, <https://www.ukrainianworldcongress.org/news/digital-advocacy-campaigns-against-disinformation>.

²¹ Edward Lucas and James Pamment, *Defending Democracy in the Digital Domain: A Whole-of-Society Approach to Countering Disinformation* (Center for European Policy Analysis, 2022), <https://cepa.org/comprehensive-report/defending-democracy-in-the-digital-domain/>

На першому етапі регіональні органи мають забезпечити постійну роботу центрів цифрового моніторингу, здатних відстежувати медіаактивність, виявляти фейки та аналізувати ризики поширення шкідливих наративів. Другим кроком є встановлення чітких протоколів міжвідомчої комунікації: регіони повинні мати узгоджені з національними інституціями сценарії реагування на масштабні кампанії впливу. Третій крок — створення локального контенту, який має відображати цінності громади та спростовувати маніпуляції. Йдеться не лише про фактичне спростування, а й про розповідь власних історій, використання локальних амбасадорів, емоційний наратив. Четвертий крок — розгалуження комунікації через медіа-платформи, громадські ініціативи, мережі партнерських НУО та інституцій за кордоном. П'ятий етап — аудит результатів з урахуванням кількісних і якісних показників охоплення, довіри та впливу на аудиторію²².

Окрему роль у протидії інформаційним загрозам відіграють цифрова освіта, етичний контент та участь у міжнародних мережах підтримки. Цифрова грамотність громадян і працівників державних структур є фундаментом успішної парадипломатії: без здатності критично мислити, розпізнавати фейки та діяти свідомо всі інші зусилля втрачають ефективність²³. Міста та регіони повинні інвестувати в освітні програми, які містять тренінги для вчителів, держслужбовців, молоді, і проводити їх разом із неурядовими та міжнародними партнерами. Крім того, потрібна етична рамка контенту: важливо не лише реагувати на фейки, а й пропонувати позитивні, правдиві, репутаційно стійкі історії. У цьому контексті важливою є участь у міжнародних коаліціях, як-от Cities for Digital Rights, Strong Cities Network, Eurocities, які об'єднують муніципалітети для обміну досвідом і підтримки в умовах інформаційних атак²⁴.

Нарешті, стратегія має передбачати тривалу інституційну взаємодію з ключовими гравцями: Міністерством закордонних справ, аналітичними центрами (think tanks), провідними медіа та технологічними компаніями, завданням є формування єдиного комунікаційного поля, у якому регіони не ізольовані, а підтримані національними та глобальними партнерами. Наприклад, співпраця муніципалітетів із такими організаціями, як Atlantic Council, Digital Public, Google Jigsaw чи EU DisinfoLab, може забезпечити доступ до аналітики, тренінгів та інформаційної підтримки на міжнародному рівні^{25, 26}.

Рекомендації для нейтралізації цифрових загроз мають спиратись на чіткий алгоритм реагування, розвиток цифрової культури, активне партнерство та поліцентричну мережеву дипломатію. Лише за таких умов цифрова парадипломатія стане ефективним захисним механізмом у глобальному інформаційному просторі.

Висновки. Цифрова парадипломатія вже не є лише опціональним або допоміжним інструментом у зовнішньополітичній діяльності субнаціональних акторів. Вона трансформується в один із елементів сучасної інформаційної дипломатії, який дає змогу ефективно реагувати на глобальні виклики — передусім на зростання інформаційних загроз, політичних маніпуляцій та пропаганди в цифровому просторі. Сильними сторонами парадипломатії є оперативність, локалізованість, гнучкість, здатність діяти поза межами жорстких ієрархічних структур. Ці якості забезпечують значну перевагу в умовах динамічного інформаційного середовища, де швидкість і довіра мають вирішальне значення.

²² W. Lance Bennett and Steven Livingston, "The Disinformation Order: Disruptive Communication and the Decline of Democratic Institutions," *European Journal of Communication* 33, no. 2 (2018): 122–39, <https://doi.org/10.1177/0267323118760317>.

²³ Darrell M. West, *The Future of Work: Robots, AI, and Automation* (Brookings Institution Press, 2021), <https://www.brookings.edu/book/the-future-of-work>.

²⁴ UN-Habitat, "Cities for Digital Rights: A Global Declaration," UN-Habitat, 2020, <https://citiesfordigitalrights.org/>

²⁵ Edward Lucas and James Pamment, *Defending Democracy in the Digital Domain: A Whole-of-Society Approach to Countering Disinformation* (Center for European Policy Analysis, 2022), <https://cepa.org/comprehensive-report/defending-democracy-in-the-digital-domain/>

²⁶ Atlantic Council, "Digital Forensic Research Lab (DFRLab)," Atlantic Council, 2023, <https://www.atlanticcouncil.org/programs/digital-forensic-research-lab>.

Запропонована модель цифрової парадипломатії, що має п'ять послідовних етапів: моніторинг, оцінювання загроз, формування меседжів, цифрову дистрибуцію та оцінювання ефективності, — формує теоретичну й практичну базу для побудови цифрових стратегій реагування на рівні міст, регіонів і територіальних громад. Такий підхід дає змогу структурувати інформаційну діяльність субнаціональних утворень, забезпечити її сталість і ввести до глобальної системи цифрової стійкості. Особливо важливою є здатність регіонів до формування власного публічного іміджу через цифрові наративи, а також до комунікації з міжнародними аудиторіями, діаспорними спільнотами й іноземними партнерами. Цей компонент формує репутаційну суб'єктність регіону й розширює арсенал інструментів м'якої сили.

Емпіричні приклади з країн Балтії, України, Канади та США демонструють практичну реалізацію цифрової парадипломатії, підтверджуючи її ефективність у захисті від інформаційного тиску, а також у просуванні демократичних цінностей і локальних інтересів у глобальному вимірі. Зокрема, досвід Естонії та Литви у використанні централізованих стратегій цифрової комунікації на муніципальному рівні або українські цифрові кампанії, реалізовані в партнерстві з діаспорами, демонструють потенціал парадипломатії як відповідального та впливового міжнародного механізму.

Повноцінне функціонування цифрової парадипломатії неможливе без якісної цифрової освіти, етичного контенту, розвитку інфраструктури цифрової безпеки та активної співпраці між муніципалітетами, технокомпаніями, МЗС, аналітичними центрами тощо. Лише поліцентрична, скоординована й інституційно підтримана цифрова комунікація здатна ефективно протидіяти багатовекторним дезінформаційним загрозам, забезпечуючи сталу демократичну стійкість і довіру в суспільстві.

Цифрова парадипломатія виявляється не лише актуальним об'єктом міждисциплінарного наукового аналізу, а й критично важливим інструментом сучасного врядування, який має бути системно інтегрований у практику регіонального розвитку, публічної дипломатії та інформаційної безпеки в глобалізованому цифровому світі.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні кількісних методик оцінювання ефективності цифрової парадипломатії, аналізі порівняльних кейсів у різних країнах та регіонах, вивченні механізмів співпраці муніципалітетів із техноплатформами й аналітичними центрами, а також у глибшому теоретичному осмисленні ролі цифрової комунікації у створенні нових форм глобальної суб'єктності субнаціональних акторів.

Подяка. Дослідження частково профінансовано Міністерством закордонних справ Чеської Республіки в межах проєкту № 23-PKVV-UM-4 «Посилення стандартів викладання, досліджень та міжнародного співробітництва в Дніпровському національному університеті імені Олеся Гончара (ДНУ)», реалізованого Карловим університетом і ДНУ.

Bibliography

- Atlantic Council. "Digital Forensic Research Lab (DFRLab)." Atlantic Council, 2023. <https://www.atlanticcouncil.org/programs/digital-forensic-research-lab/>
- Bennett, W. Lance, and Steven Livingston. "The Disinformation Order: Disruptive Communication and the Decline of Democratic Institutions." *European Journal of Communication* 33, no. 2 (2018): 122–39. <https://doi.org/10.1177/0267323118760317>.
- Bjola, Corneliu, and James Pamment. "Digital Containment: Revisiting Containment Strategy in the Digital Age." *Global Affairs* 2, no. 3 (2016): 235–44. <https://doi.org/10.1080/23340460.2016.1239372>.
- Bjola, Corneliu, and Ruben Zaiotti, eds. *Digital Diplomacy and International Organisations: Autonomy, Legitimacy and Contestation*. Routledge, 2020. <https://www.routledge.com/Digital-Diplomacy-and-International-Organisations/Bjola-Zaiotti/p/book/9780367192826>.
- Bradshaw, Samantha, and Philip N. Howard. *The Global Disinformation Order: 2019 Global Inventory of Organised Social Media Manipulation*. Oxford Internet Institute, 2019. <https://demtech.oii.ox.ac.uk/wp-content/uploads/sites/93/2019/09/CyberTroop-Report19.pdf>.

- City of Toronto. "Open Data and Digital Engagement Strategy." City of Toronto Official Website, 2023. <https://www.toronto.ca/city-government/data-research-maps/open-data/open-data-strategy/>
- Cohen, Jared. *The Rise of Smart Cities in the Fight Against Disinformation*. Council on Foreign Relations, 2021. <https://www.cfr.org/blog/rise-smart-cities-fight-against-disinformation>.
- Cornago, Noe. "On the Normalization of Sub-State Diplomacy." *The Hague Journal of Diplomacy* 5, no. 1 (2010): 11–36. <https://doi.org/10.1163/187119110X12574285897128>.
- E-Estonia. "Digital Diplomacy in Practice: Estonia's Experience." e-Estonia, 2023. <https://e-estonia.com/digital-diplomacy-in-practice/>
- E-Estonia. "How Estonia Fights Disinformation." e-Estonia, 2022. <https://e-estonia.com/how-estonia-fights-disinformation/>
- ELTA. "Lithuania Strengthens Regional Response to Russian Disinformation." ELTA News, 2022. <https://www.elta.lt/news/lithuania-digital-response>.
- Kalathil, Shanthi, Daniel Kliman, and Susan K. Watson. *Countering China's Information Manipulation*. Center for International Media Assistance, 2020. <https://www.ned.org/wp-content/uploads/2020/10/Countering-China-Information-Manipulation.pdf>.
- Kania, Elsa B. *The Logic of Chinese Information Operations*. The Jamestown Foundation, 2020. <https://jamestown.org/program/the-logic-of-chinese-information-operations/>
- Lecours, Andre. "New Institutionalism and the Study of Regions: Revisiting Prospects for Paradiplomacy." *Regional & Federal Studies* 12, no. 1 (2002): 20–40. <https://doi.org/10.1080/714004723>.
- Lucas, Edward, and James Pamment. *Defending Democracy in the Digital Domain: A Whole-of-Society Approach to Countering Disinformation*. Center for European Policy Analysis, 2022. <https://cepa.org/comprehensive-report/defending-democracy-in-the-digital-domain/>
- Manor, Ilan. *The Digitalization of Public Diplomacy*. Palgrave Macmillan, 2019. <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-04789-4>.
- McConnell, Fiona, and Jason Dittmer. "Liminality and the Diplomacy of the British Overseas Territories: An Assemblage Approach." *Environment and Planning D: Society and Space* 36, no. 3 (2018): 508–528. <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0263775817737318>.
- McNulty, Shannon, and Sofia Guerra. "City Diplomacy in the Digital Age." Carnegie Endowment for International Peace, 2022. <https://carnegieendowment.org/2022/04/12/city-diplomacy-in-digital-age-pub-86814>.
- Sevin, Efe. *Public Diplomacy and the Implementation of Foreign Policy in the Digital Age*. Cham: Springer, 2021. <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-84583-4>.
- Ukraine Crisis Media Center (UCMC). "How Ukrainian Cities Build Digital Resilience through Diaspora Campaigns." UCMC, 2023. <https://uacrisis.org/en/diaspora-digital-resilience>.
- Ukrainian World Congress. "Digital Advocacy Campaigns: How the Ukrainian Diaspora Fights Disinformation." UWC News, 2023. <https://www.ukrainianworldcongress.org/news/digital-advocacy-campaigns-against-disinformation/>
- UN-Habitat. "Cities for Digital Rights: A Global Declaration." UN-Habitat, 2020. <https://citiesfordigitalrights.org/>
- Wardle, Claire, and Hossein Derakhshan. *Information Disorder: Toward an Interdisciplinary Framework for Research and Policy Making*. Council of Europe, 2017. <https://rm.coe.int/information-disorder-toward-an-interdisciplinary-framework-for-research/168076277c>.
- West, Darrell M. *The Future of Work: Robots, AI, and Automation*. Brookings Institution Press, 2021. <https://www.brookings.edu/book/the-future-of-work/>

Pavlo Petrov

Oles Honchar Dnipro National University

Ivan Holovko

Oles Honchar Dnipro National University

Ivan Kotov

Oles Honchar Dnipro National University

MODELING DIGITAL PARADIPLMACY IN THE GLOBAL SPACE. A STRATEGY FOR NEUTRALIZING INFORMATION THREATS

Abstract

The article explores the phenomenon of digital paradiplomacy as an innovative instrument for countering information threats in global space. The relevance of the topic stems from the growing role of disinformation campaigns in international politics, carried out by both state and non-state actors with the aim of undermining democratic institutions, damaging state reputations, and destabilizing local communities. The purpose of the study is to define the role of digital paradiplomacy in transforming contemporary international communication and to develop an algorithmic approach for its application in addressing global disinformation challenges, particularly in the activities of subnational actors. The article examines the transformation of diplomatic practices in the context of the digital age, as well as the theoretical foundations of paradiplomacy and its evolution from a supplementary component to a strategically significant component of international communication. It analyzes how subnational entities use digital platforms to shape narratives, engage with international audiences, counter disinformation, and mobilize support. A five-stage algorithm for digital paradiplomacy is proposed. The article presents examples of digital strategy implementation in countries such as Estonia, Lithuania, Ukraine, the United States, and Canada, demonstrating successful practices of integrating local initiatives into national and international digital security systems. Particular attention is given to the potential for municipalities to cooperate with diasporas, non-governmental organizations, and tech companies to amplify the international reach of their messages. The importance of digital literacy, ethical content, and institutional cooperation is emphasized as the foundational conditions for effective digital paradiplomacy. The conclusion argues that digital paradiplomacy is not only a crisis response tool but also a mechanism of strategic communication capable of strengthening democratic resilience, reputational subjectivity, and the informational autonomy of regions in the digital age. Future research should focus on quantitatively assessing the effectiveness of such strategies, developing adaptive local-level response tools, and deepening interdisciplinary analysis of the intersection between paradiplomacy, information security, and digital communications.

Keywords: digitalization, digital paradiplomacy, information threats, disinformation, municipal diplomacy, digital communication, subnational actors.

Подано / Submitted: 25.08.2025

Схвалено до публікації / Accepted: 11.09.2025

Оприлюднено / Published: 07.10.2025

Петров Павло Григорович — кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри міжнародних відносин факультету суспільних наук і міжнародних відносин, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Pavlo Petrov — Candidate of Political Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of International Relations, Faculty of Social Sciences and International Relations, Oles Honchar Dnipro National University

<https://orcid.org/0000-0001-9124-1763>

E-mail: ppgdmo@gmail.com

Головко Іван Костянтинович — кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри міжнародних відносин факультету суспільних наук і міжнародних відносин, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Ivan Holovko — Candidate of Political Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of International Relations, Faculty of Social Sciences and International Relations, Oles Honchar Dnipro National University

<https://orcid.org/0000-0003-2907-3046>

E-mail: ivan.dnu@gmail.com

Котов Іван Дмитрович — здобувач вищої освіти за спеціальністю «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» факультету суспільних наук і міжнародних відносин, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Ivan Kotov — student of the specialty “International Relations, Public Communications and Regional Studies”, Faculty of Social Sciences and International Relations, Oles Honchar Dnipro National University

<https://orcid.org/0009-0007-0027-5740>

E-mail: kotovvan57@gmail.com

.....
Цитування (Чикаго: виноски і бібліографія):

Петров, Павло, Іван Головко, та Іван Котов. «Моделювання цифрової парадипломатії в глобальному просторі. Стратегія нейтралізації інформаційних загроз». *Empirio 2*, спецвипуск (2025): 92–101. <https://doi.org/10.18523/3041-1718.2025.2.s.92-101>.

Citation (Chicago: Notes and Bibliography):

Petrov, Pavlo, Ivan Holovko, and Ivan Kotov. “Modeling Digital Paradiplomacy in the Global Space. A Strategy for Neutralizing Information Threats.” *Empirio 2*, Special Issue (2025): 92–101. <https://doi.org/10.18523/3041-1718.2025.2.s.92-101> [in Ukrainian].

Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)